

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/547/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 408. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.884/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda) útján eljárva az Abtv. 26. § (1) bekezdése valamint 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 408. § (2) bekezdésének, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.P.51.132/2023/28-II. számú ítéletének, és a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.884/2025/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, mivel az indítvány szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény I. cikkét, II. cikkét, IV. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint 2022. december 11. napjáig az indítványozó tulajdonát képezte egy Budapest VIII. kerületében fekvő 116 m² alapterületű társasházi ingatlan, amely után azonban 2019. február 1-je és 2022. december 11-e között az indítványozó nem fizetett közös költséget, így összesen 1 130 431 Ft hátraléka halmozódott fel.
- [3] Az alapügy felperese (az érintett társasház) keresetet nyújtott be az indítványozóval szemben a közös költség hátralék és annak késedelmi kamata megfizetése érdekében. A keresetlevélben a felperes előadta, hogy az indítványozó többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget közös költség fizetési kötelezettségének (amely

mulasztást kimutatásokkal is alá tudja támasztani). Az indítványozó a közös költség megfizetésének elmaradását nem vitatta, azonban jelezte, hogy 2022. április 22-én 500 204 Ft-ot megfizetett a Díjbeszedő Holding Zrt. felé. Vitatta továbbá az indítványozó a felperes keresetindítási jogosultságát is, mivel álláspontja szerint a mögött nem állt közgyűlési határozat (enélkül azonban – álláspontja szerint – a közös képviselő keresetindításra nem lett volna jogosult). Emellett vitatta a közös képviselő személyét is, mivel álláspontja szerint az nem egyezik meg a keresetet indító személlyel.

- [4] Az ügyben eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: PKKB) részítéletében (amelynek oka, hogy ennek meghozatalakor az indítványozó beszámítási keresetéről és a viszont-keresetlevél másodfokú elbírálásáról még nem születtek meg a másodfokú határozatok) kötelezte az indítványozót a közösköltség hátralék és annak kamata megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint a Ptk. és a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) rendelkezései szerint a közösköltség megfizetésére az ingatlan tulajdonosa köteles, a társasház közgyűlési döntése alapján. Az indítványozó a közösköltség mértékét megállapító közgyűlési határozatokat nem vitatta, így azok jogalapja és összecszerűsége nem képezte vita tárgyát. Emellett az indítványozó a közösköltség megfizetésének elmaradását is elismerte. A PKKB vizsgálta a felperes keresetindítási jogosultságát is. A rendelkezésre álló iratok alapján a PKKB e körben megállapította, hogy a felperes tekinthető a társasház közös képviselőjének, így neki joga volt megbízást adni a társasház jogi képviselőjének a kereset benyújtására. A Tht. 3. § (1) bekezdése szerint a perbeli cselekvőképesség a közös képviselőt illeti meg, akinek a feladata a közös költség beszédése, és a hatályos jogszabályok szerint ezzel összefüggésben nincs szükség külön, egyedi közgyűlési felhatalmazásra.
- [5] A PKKB részítéletének meghozatalát követően a Fővárosi Törvényszék jogerősen döntött a viszont-keresetlevél visszautasításáról valamint a beszámítás kérdéséről is, amely alapján a PKKB részítéletét hatályában fenntartotta (amely ítéletet azonban a Fővárosi Törvényszék, az indítványozó fellebbezése folytán hatályon kívül helyezett).
- [6] 1.2. Az indítványozó a PKKB részítéletével szemben fellebbezéssel élt a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék), amely a PKKB részítéletét (a jogerősen elbírált beszámítási kereset, valamint a viszont-keresetlevél jogerős visszautasítására tekintettel) ítéletnek tekintette, és azt helybenhagyta, azzal, hogy a késedelmi kamat mértékét pontosította.
- [7] A Törvényszék is megerősítette, hogy a Tht., valamint a Pp. 64. §-a szerint nem szükséges külön közgyűlési felhatalmazás ahhoz, hogy a közös képviselő a meg nem fizetett közösköltség behajtása érdekében keresetet indítson, és ahhoz sem, hogy a közös képviselő ennek érdekében jogi képviselőt bízson meg. Ennél szigorúbb szabályt pedig a társasház SZMSZ-e sem állapíthat meg.

- [8] A Törvényszék ítéletében azt is kifejtette, hogy az elmaradt közösköltség összegének meghatározása szempontjából nem volt annak jelentősége, hogy az indítványozó mekkora összeget fizetett meg a vízszolgáltató irányába.
- [9] 1.3. Az indítványozó ezt követően – az Alkotmánybíróság főtitkári jogkörben eljáró Hivatalvezető-helyettesének hiánypótlási felhívása alapján kiegészített – az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a törvényszéki valamint a PKKB ítéletének megsemmisítését kérte, emellett pedig az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Pp. 408. § (2) bekezdését is támadta.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok *contra legem* döntést hoztak, mivel a szükséges iratokat a bíróság nem kézbesítette határidőben észrevételezés céljából az indítványozónak, az indítványozó bizonyítási vázlatát a PKKB nem vizsgálta, ahogy azt sem, hogy miért „nyerészkedhetett” a társasház a vízmérővel nem rendelkező lakók terhére a közösköltség mértékének megemelésével. A fentiek mellett az indítványozó alapvető jelentőségű kérdésnek tekinti, hogy a bíróságok nem vették figyelembe döntésük meghozatala során a társasház belső szabályzatait (így pl., hogy lehet-e közös képviselő a perbeli felperes, annak ellenére, hogy a társasházban nem rendelkezik tulajdonnal). Álláspontja szerint a bíróságok nem vették figyelembe az irányadó kúriai gyakorlatot sem (különösen a beszámítási keresetének elbírálása illetve a viszont-keresetlevél visszautasításáról hozott döntés során). Mindezekkel az indítványozó szerint a bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) valamint (7) bekezdéseit.
- [11] A fentiek mellett az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény I. cikke, mivel a bírósági ítéletek nem tartalmazznak alkotmányjogi érvelést, illetve ezzel ellentétes az is, hogy a PKKB részítéssel döntött a per fő kérdésében. Álláspontja szerint az Alaptörvény I. cikkének sérelmét támasztja alá az is, hogy a bíróságok nem értékelték azt a kérdést, hogy a mellékvízóra hitelesítési hatályának lejártát követően a tulajdonos által nem hitelesített mellékvízóra által mért víz mennyisége a tulajdonostársra a tulajdonjog sérelme nélkül miként számolható el.
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkének sérelmét is állította, mivel a bíróságok az ítéleteikben nem kezelték emberi méltóságának megfelelő körültekintéssel és figyelmességgel a személyét. Az indítványozó a fentiek mellett az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésének a megsértését is állította, mivel álláspontja szerint a bírósági eljárásokban nem érvényesült a személyes biztonsághoz való joga, a valós tényállás egy részének elhallgatása, illetve megállapítása hiányában.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikkében deklarált tulajdonhoz való jogának a sérelmére is hivatkozott (tekintettel arra, hogy a részítéletben nem vették figyelembe a másik két keresetét, illetve, hogy a közös költség megállapítása során a mellékvízóráját ellenőrizhetetlen módon magasabb tarifával számolták el).
- [14] Az indítványozó hivatkozott továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésére is. Álláspontja szerint ugyanis a bírósági eljárásokban nem érvényesült a törvény előtti

egyenlőség elve, mivel beszámítási keresetét és a viszont-keresetlevelét jelen ügyekben nem bírálták el érdemben.

- [15] Az indítványozó a Pp. támadott rendelkezésének alaptörvény-ellenességét alkotmányjogi panaszában ugyan állította és kérelmet is terjesztett elő annak megsemmisítésére, ahhoz kapcsolódóan azonban érvelést az indítvány nem tartalmaz.
- [16] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [18] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [20] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [21] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárásban érintett alperes nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírósági ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [22] 2.2. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. §-ára alapított részét vizsgálta.
- [23] Az indítványozó a Pp. támadott rendelkezésének alaptörvény-ellenességét alkotmányjogi panaszában állította, és kérte is annak megsemmisítését, ezen indítványával kapcsolatban azonban az Alaptörvény egyetlen rendelkezését sem jelölte meg, és indokolást sem fejtett ki arra nézve, hogy miért tartja alaptörvény-ellenesnek a Pp. 408. § (2) bekezdését.

- [24] Tekintettel, hogy az alkotmányjogi panasz ezen része nem tartalmaz indokolást, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított részét visszautasította, mivel az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [25] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 27. §-ára alapított részét vizsgálta.
- [26] 2.3.1. E tekintetben az indítványozó számos alaptörvényi rendelkezés sérelmét állította [az Alaptörvény I. cikkét, II. cikkét, IV. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését]. Ezen rendelkezések vonatkozásában azonban érdemi, alkotmányjogi értelemben is értékelhető indokolást csak a XXVIII. cikk tekintetében adott elő.
- [27] Az Alaptörvény I. cikke tekintetében az indítványozó olyan érveket sorakoztatott fel, amelyek nem az Alaptörvény I. cikkével, hanem a XXVIII. cikk (1) bekezdésével hozhatók összefüggésbe.
- [28] Az Alaptörvény II. cikkével és IV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban az indítványozó által felhozott érvek részben szakjogi kérdésekre vonatkoznak (közös képviselő személye és keresetindítási jogosultsága), amelyek elbírálása a rendes bíróságok hatáskörébe tartozik, és ezek kérdésre az eljáró bíróságok választ is adtak, részben pedig alkotmányjogi szempontból nem voltak kellően (illetve egyáltalán) alátámasztva.
- [29] Az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikkével illetve XV. cikk (1) és (2) bekezdésével összefüggésben felhozott érvei pedig elsősorban nem a jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéleteket kifogásolták, hanem a külön ítéletekkel elbírált beszámítási kereset illetve viszont-keresetlevéllel összefüggő ítéleteket. Jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítéletek tekintetében felhozott érvei, pedig arra tekintettel nem értelmezhetőek, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott törvényszéki ítélet, már ezen keresetek jogerős elbírálását tartalmazó másodfokú ítéletek figyelembe vételével született, és ezért is minősítette a Törvényszék a PPKB részítéletét ítéletnek.
- [30] Az Alaptörvény XIII. cikkével kapcsolatban, jelen alkotmányjogi panasz tekintetében értelmezhető indítványozói érvelést pedig az Alkotmánybíróság úgy értékelte, hogy azok alkotmányjogi szempontból nem kellően alátámasztottak.
- [31] Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak a fenti alaptörvényi rendelkezések sérelmét állító részét érdemben nem vizsgálta, mivel az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.

- [32] 2.3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [33] E tekintetben az indítványozó elsorban azt állította, hogy az eljáró bíróságok ítéletei *contra legem* jellegűek, amelyek már a *contra constitutionem* jelleget is elérik. E körben az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ának vizsgálata körében (amely szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele azonban, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel [...] e két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}) az alábbiakat állapította meg.
- [34] Fontos kiemelni, hogy Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság követelményével összefüggésben az egyik legfontosabb alkotmányos követelmény egy állam működésével összefüggésben a jogbiztonság, vagyis a kiszámíthatóság biztosítása. Ez a kiszámíthatóság a jogalkotás és a jogalkalmazás területére egyaránt vonatkozik. Ebből következően a bíróságoknak a jogszabályok keretei között, azokat alkalmazva kell a döntésüket meghozniuk. Ha ezen döntés *contra legem* jellegű, azaz a jogszabályokkal ellentétes, akkor sérül a jogbiztonság elve (és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz való jog is). Az azonban – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban – nem róható fel egy bíróságnak, ha az a jogszabályok szerint jár el. Jelen ügyben megállapítható, hogy mind a PKKB, mind pedig a Törvényszék az irányadó jogszabályok alapján járt el az eljárása során. Az alkotmányjogi panaszban támadott ítéletek indokát adták ugyanis annak, hogy miért és hogyan alkalmazta az indítványozó ügyében az irányadó jogszabályokat, illetve azt is kellően alátámasztották az eljáró bíróságok, hogy a társasház SZMSZ-e miért nem volt alkalmazható, illetve a közös képviselő eljárási jogosultságát is megfelelő mélységben vizsgálták.
- [35] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az

indítványozó által felhozott érvek alapján az eljáró bíróságok ítéletei tekintetében nem merül fel az alaptörvény-ellenesség kétélye, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak a következetes bírói gyakorlat szerinti értelmezését követték.

[36] Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutottak a támadott végzés szerinti eredményre, így a támadott bírósági ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét (tekintettel arra, hogy annak kapcsán nem merül fel a *contra legem* jogalkalmazás kétélye), és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetnek fel, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.

[37] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz a Pp. támadott rendelkezései tekintetében nem tett eleget az Abtv. 26. § (1) bekezdésének valamint az 52. § (1) bekezdésének, a támadott bírósági ítéletek tekintetében pedig az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 27. §-ának, az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, továbbá az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró